

POŚMIEWACZ (3) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó oraz é lub oznaczają niekonsekwentnie; o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

sg N pośmiewacz (2). ◇ pl D pośmiewacz(o)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Szyderca, naśmiewca; derisor Vulg; irrisor Calep (3) : y przedawał ią [oliwę] według fwey woli, aż pieniędzy dofić zgromadził, z ktorego fchafowania pośmiewaczom fie okazał iż mądrość iego nie prożna była bo mądrzem fńadnie przydzie z bogacieć. BielŻyw 2; Szukać pośmiewacz mądrości/ á nienáyduie: náuká mądrych fńadna á łatwia. Leop Prov 14/6; Calep 563b; [Cervus F40 272, F42].

Synonimy: nagrawacz, oszczyrca, szyderz.

Cf [NAŚMIEWACZ], NAŚMIEWCA, POŚMIEWCA

MP